

Διακοπές στη Σαντορίνη

Νένη Κολέθρα

Diakopes sti Santorini

εκδόσεις δέλτος

Τίτλος: Διακοπές στη Σαντορίνη

Συγγραφέας: Νένη Κολέθρα

© Copyright E. Αρβανιτάκη και Σία Ο.Ε.

ISBN 978-960-7914-42-2

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2012

Επιμέλεια έκδοσης: Φρόσω Αρβανιτάκη

Σελιδοποίηση: Ελένη Σγόντζου

Σκίτσα: Μαρία Θειοπούλου

Εκτύπωση και βιβλιοθεσία: Φωτόλιο-Typicon A.E.

Εκδόσεις Δέλτος, Πλαστήρα 69, 17121 Νέα Σμύρνη, Ελλάς
Deltos Publishing, 69 Plastira St., 17121 Nea Smyrni, Athens, GR
tel: +30210 9322393 fax: +30210 9337082
www.deltos.gr info@deltos.gr

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του έργου αυτού στο σύνολό του ή σε τμήματα, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη, τόσο στο πρωτότυπο, όσο και σε μετάφραση ή διασκευή, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975.

Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη της φωτοστοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικά της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου με οποιαδήποτε τεχνική μέθοδο ή μέσο, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

Στο ταξιδιωτικό γραφείο

Το ταξιδιωτικό γραφείο Caldera Travel βρίσκεται στο κέντρο των Φηρών. Είναι Αύγουστος κι έχει πολλούς πελάτες που περιμένουν τη σειρά τους. Ανάμεσά τους είναι κι ο αστυνόμος Παπαδάτος. Μια υπάλληλος του λέει:

«Κύριε Αστυνόμε, τι κάνετε; Τι μπορώ να κάνω για σας;»
«Θα ήθελα ένα εισιτήριο για τη γυναίκα μου για Πειραιά με το Speed Runner.»

«Και γιατί δε μου τηλεφωνήσατε; Για σας μπορούμε να...»

«Ε, είστε στον δρόμο μου και είπα να πω και μια καλημέρα στον Άρη. Είναι μέσα;»

«Ναι, ναι. Περάστε.»

«Γεια σου, Άρη. Όλα καλά;»

«Καλώς τον καλό μου φίλο τον Μηνά. Πώς από 'δω;»

«Να, ήθελα ένα εισιτήριο για τη Μαργαρίτα και πέρασα να σου πω και μια καλημέρα.»

«Πολύ καλά έκανες.»

«Άρη μου, ήθελα να σου μιλήσω, αν έχεις χρόνο.»

«Για σένα πάντα έχω χρόνο.»

«Έχω κάτι προβλήματα στο Τμήμα. Κάποιος κλέβει πορτοφόλια στο νησί.»

«Δεν έρχεσαι απ' το σπίτι μου να τα πούμε και να πιούμε και κανένα ποτηράκι;»

«Ναι, Άρη μου. Αυτό θα κάνω.»

Στο γραφείο οι υπάλληλοι δουλεύουν συνέχεια.

«Παρακαλώ, για τις **εκδρομές** πού μπορώ να ρωτήσω;»
«Κοιτάξτε τον πίνακα εκεί απέναντι ή αυτό το βιβλιαράκι. Είναι όλες μέσα. Και θα πάτε στην κυρία Ράνια. Μετά από την κυρία που μιλάει τώρα μαζί της, είστε εσείς.»

«Και οι **κρουαζιέρες**; Τις έχει κι αυτές το βιβλιαράκι;»
«Κρουαζιέρες σε άλλα νησιά;»

«Όχι, στο **ηφαίστειο** και στο νησάκι απέναντι... πώς το λένε;»

«Λέτε για την εκδρομή στην καλντέρα και τη Θηρασιά;»
«Ναι, αυτή.»

«Όλα είναι μέσα.»

«Ωραία, ευχαριστώ.»

«Παρακαλώ.»

Κάποιοι πελάτες είναι ευγενικοί, αλλά κάποιοι άλλοι...

«Εσείς, παρακαλώ;»

«Ποιος είναι ο διευθυντής εδώ; Θέλω να τον δω τώρα.»

«Για ποιο πράγμα;»

«Για την εκδρομή που πήγα. Άλλα λέει το πρόγραμμα κι άλλα κάνετε. Κάναμε πολύ περισσότερη ώρα να φτάσουμε στην Οία κι έτσι δεν είδαμε τη δύση του ήλιου. Και στο καφέ φτάσαμε μισή ώρα αργότερα απ' ό,τι λέει το πρόγραμμα.»

εκδρομή, η μικρό ταξίδι
κρουαζιέρα, η μεγάλο ταξίδι σε διάφορα λιμάνια με το πλοίο

ηφαίστειο, το

«Ξέρετε, μερικές φορές έχει πολλή κίνηση αυτή την εποχή στους δρόμους και...»

«Και τι φταίω εγώ αν έχει κίνηση; Και αν **τρακάρανε** και δύο αυτοκίνητα. Εσείς όμως, δεν ξέρετε ότι συμβαίνουν αυτά;»

«Ποια αυτά; Ότι... τρακάρανε δύο αυτοκίνητα;»

«Ναι, ότι τρακάρανε. Πού είναι ο διευθυντής; Θέλω να μιλήσω στον διευθυντή.»

«Ο κύριος Λιγνός είναι στο βάθος δεξιά. Άλλα τι μπορεί να κάνει;»

Η κοπέλα έμεινε με ανοιχτό το στόμα.

Μάλλον δεν είναι καλά ο άνθρωπος. Ισως η πολλή ζέστη...

Ο Άρης Λιγνός

Ο Άρης έκλεισε τον υπολογιστή του.

Αυτό που θέλω μόνο τώρα είναι να πάω σπίτι μου, σκέφτηκε.

Ήταν μια πολύ δύσκολη μέρα. Δουλεύει από το πρωί χωρίς να σταματήσει καθόλου. Στις εννιά άνοιξε το γραφείο και τώρα είναι πεντέμισι. Και όλες αυτές τις ώρες είναι μόνο μ' έναν καφέ κι ένα κρουασάν.

«Τι ήταν κι αυτό σήμερα. Χαρούλα, φεύγω. Δεν μπορώ άλλο. Άλλος ένας σαν τον τελευταίο και δεν ξέρω κι εγώ τι θα κάνω.»

τρακάρω πέφτω με το αυτοκίνητό μου πάνω σ' ένα άλλο

«Αρη, σε καταλαβαίνω. Καλά, ο άνθρωπος μου είπε ότι έπρεπε να ξέρουμε για... τα αυτοκίνητα που τρακάρανε. Άντε, πήγαινε τώρα. Σε λίγο θα είναι εδώ ο Θενοφώντας.» Όπως κάθε καλοκαίρι, και ειδικά τον Αύγουστο, ο Άρης δουλεύει πολύ. Μαζί με τον ξάδερφό του τον Θενοφώντα, έχουν ένα ταξιδιωτικό γραφείο στα Φηρά της Σαντορίνης. Η Σαντορίνη είναι ένα πολύ τουριστικό νησί και οι δουλειές τους πάνε καλά. Στο γραφείο μπορεί κάποιος ν' αγοράσει εισιτήρια για πλοία κι αεροπλάνα, πακέτα διακοπών, εκδρομές και κρουαζιέρες για το νησί. Επίσης μπορεί να νοικιάσει αυτοκίνητο ή μοτοσικλέτα. Για όλα αυτά δουλεύουν πέντε υπάλληλοι, τρεις γυναίκες και δύο άντρες.

Όταν βγήκε από το γραφείο, είχε πολλή ζέστη. Με το **κλιματιστικό** μέσα ξεχνάει κανείς τι γίνεται έξω τέτοια ώρα. Ευτυχώς έχει τη μοτοσικλέτα του και σε λίγο θα είναι στο σπίτι. Μόνο αυτό θέλει τώρα.

Το σπίτι του Άρη

Το οπίτι του Άρη είναι μια **σπηλιά** ή «υπόσκαφο», όπως το λένε στη Σαντορίνη. Δηλαδή ένα οπίτι μέσα στον βράχο. Ο **βράχος** στο νησί είναι από μαλακιά **ηφαιστειακή** πέτρα που εύκολα τη **σκάβεις**. Εποι, παλιά έσκαβαν μια σπηλιά και έφτιαχναν τα οπίτια τους μέσα

κλιματιστικό, το το
μηχάνημα που δίνει κρύο
αέρα το καλοκαιρί¹
ηφαιστειακός, -ή, -ό που
είναι από ένα ηφαίστειο

στον βράχο. Το σπίτι του Άρη το έφτιαξε ο παππούς του και ήταν το πρώτο σπίτι στον Έξω Γιαλό Φηρών. Ο Άρης πηγαίνει εκεί από μικρός. Τα καλοκαΐρια τον περισσότερο καιρό ήταν εκεί με τον παππού του και τη γιαγιά του για να κάνει τα μπάνια του. Ο άλλος παππούς, ο Εμμανουήλ κι η άλλη γιαγιά είχαν σπίτι στο Εμπορείο, στην παλιά γειτονιά με τα στενά δρομάκια, κοντά στο κάστρο. Του άρεσε κι εκεί αλλά δεν είχε θάλασσα κοντά. Με την οικογένειά του έμενε στα Φηρά. Όταν χώρισε όμως, άφησε το σπίτι στη γυναίκα του και τα παιδιά του κι εκείνος πήγε στον Έξω Γιαλό. Ο παππούς του και η γιαγιά του δε ζούσαν πια, κι έτσι το σπίτι ήταν άδειο. Του άρεσε η ιδέα να μείνει εκεί. Τα Φηρά ήταν πια πολύ τουριστικά και είχαν πάρα πολύ θόρυβο. Και το καινούργιο του σπίτι δεν ήταν καθόλου μακριά από τη δουλειά του. Μόνο δυόμισι χιλιόμετρα. Και νομίζεις ότι είσαι κάπου αλλού, σε άλλη εποχή. Την εποχή που ο Άρης ήταν μικρός και η Σαντορίνη ήταν διαφορετική.

Παλιά το σπίτι είχε δύο μεγάλα δωμάτια, μια μικρή κουζίνα, μια **αποθήκη** κι ένα μπάνιο. Όλα τα δωμάτια είχαν πόρτα μόνο προς την **αυλή**. Ο Άρης άνοιξε ένα μικρό **τούνελ** για να πηγαίνει από το ένα δωμάτιο στο άλλο και μετά ένα άλλο τούνελ προς την κουζίνα. Την αποθήκη την έκανε κρεβατοκάμαρα. Από εκεί άνοιξε

αποθήκη, η μικρό δωμάτιο για πράγματα που δεν χρειάζομαι κάθε μέρα
αυλή, η ανοιχτός χώρος μπροστά ή πίσω από το σπίτι

πόρτα προς το μπάνιο, για να μπορεί να πηγαίνει κι εκεί, χωρίς να βγαίνει έξω.

Ο Έξω Γιαλός Φηρών έχει **όλο κι όλο** οχτώ μικρά σπίτια μαζί με αυτό του Άρη, μια μικρή ταβέρνα στην παραλία κι ένα ξενοδοχείο, το Καστέλο. Το Καστέλο βρίσκεται πιο πίσω από το σπίτι του Άρη. Τα άλλα σπίτια τα χρησιμοποιούν το καλοκαίρι σαν **εξοχικά**. Ετσι, ο Άρης τον χειμώνα έχει παρέα μόνο τη θάλασσα. Του αρέσει πολύ να την ακούει, όταν πηγαίνει για ύπνο κι όταν ξυπνάει. Συνήθως κάνει μπάνιο στη θάλασσα μέχρι τον Δεκέμβριο κι αρχίζει πάλι τον Απρίλιο. Συχνά περπατάει στην άμμο δίπλα στη θάλασσα ή πηγαίνει για ψάρεμα. Έχει κι ένα μικρό **σκάφος** με **πανιά** και μηχανή. Μ' αυτό ψαρεύει και πάει βόλτα με τους φίλους του στα γύρω νησιά, όταν βέβαια έχει χρόνο κι ο καιρός είναι καλός.

Επιτέλους, έφτασε στον Γιαλό. Μια **βουτιά** στη θάλασσα και μετά φαγητό και ξεκούραση. Είχε έτοιμο φαγητό, μελιτζάνες με μοσχαράκι στην **κατσαρόλα**, από προχτές που ήταν Κυριακή. Τις Κυριακές συνήθως μαγειρεύει. Τις άλλες μέρες της εβδομάδας το καλοκαίρι, δεν έχει ελεύθερο χρόνο και συχνά τρώει στην ταβέρνα του Αντώνη. Εκεί βρίσκει κανείς κάποια σαντορινιά φαγητά ή της ώρας, ψάρι και κρέας.

όλο κι όλο μόνο
εξοχικό, το σπίτι για το
καλοκαίρι
σκάφος με πανιά μικρό^{πλοίο με πανιά}

πάω για μια βουτιά πάω
για μπάνιο στη θάλασσα

